

[Morten Lange.]

udmærkede gravtale, det ærede medlem holdt over kornordningen. Der var jo faktisk ikke et positivt argument for dens gennemførelse i det ærede medlems tale, og jeg synes, det var en udmærket og rigtig analyse af forholdene, det ærede medlem gav.

Det ejendommelige ved den lov, som der jo nu er visse tegn i sol og måne på at vi skal vedtage, er, at der ikke er nogen, der synes om den. Husmandsorganisationerne er imod den og foreslår en langt simplere og ganske venlig form over for det korndyrkende landbrug, en simplificering. Landboorganisationerne er imod den og vil have høje slusepriser på korn. Møllere og bagere er imod den på grund af hjemmemarkedsordningen for foderkornet. De økonomiske vismænd har peget på, at ordningen er uheldig. Venstre og de konservative har udtalt sig i meget tilbageholdende vendinger om loven. Socialdemokratiet og de radikale har ikke noget godt at sige om den. Socialistisk folkeparti er, som jeg tidligere har benyttet lejligheden til at sige, imod ordningen. Jeg mistænker de uafhængige for at være det også. Så er det altså spørgsmålet, om der overhovedet er nogen virkelige tilhængere af denne lov på det politiske marked i dette kongerige. Jeg ved ikke, om lønmodtagerpartiet eller Køge Bugts fredning eller folkepolitisk fredsparti, eller hvem der nu ellers kan være, vil melde sig som begejstrede tilhængere af kornordningen, men jeg kan ærlig talt ikke se, den har nogen som helst politisk støtte i den form, hvori den foreligger.

Det er egentlig mærkeligt, at noget sådant skal gå hen og blive lov; men det kan jo hænde. Det er så meget mere mærkeligt, som det forekommer mig, at de objektive kriterier for, at loven har en gunstig virkning, efterhånden er ganske overordentlig svage. Vi har ved flere lejligheder fået at vide, at det er en baconproduktionskontrollov. Det er meget tvivlsomt, om det er rigtigt, men hvis det skulle være rigtigt, er jeg sikker på, at der er meget simplere måder at gennemføre en sådan kontrol på, hvis den er nødvendig.

Vi ser, at det er en af disse meget uheldige love med dobbeltsubsidier. Dels giver

den støtte til det korndyrkende landbrug ved en forhøjet kornpris, dels må vi skaffe en modstøtte, et modsubsidium til det kornforbrugende landbrug, således at det ikke skal bære hele byrden — den kan så skatteyderne betale deres part af. Og endelig, på toppen af det hele og for at glæde disse skatteydere, konstaterer man, at vor indmalingspligt for dansk rug og dansk hvede i hvert fald ikke har forbedret vor brødkvalitet, men efter min mening forringet den. Summen er, at loven så vidt jeg kan se, er til ringe glæde for de væsentlige dele af landbruget, måske til glæde for en del af det store landbrug, men ikke for andre, og for forbrugerne til direkte skade.

Jeg skal ikke gå nærmere ind på detaljerne i kornloven. Der er ikke stillet ændringsforslag; der har i realiteten ikke været ført mere detaljerede forhandlinger om dens principper, og tilbage står den kendsgerning, at vi da virkelig må håbe, det bliver den sidste kornlov; vi får gennemført i dette land. Det kan ske, der bliver brug for en beskeden lov på kornområdet, som kan give en vis kontrol med dumpingkorn og den slags. Det er jo muligt, at det bliver nødvendigt med en sådan forsimplet lovgivning; men en kornlov, som i realiteten er en subsidielov fortrinsvis for det store landbrug, kan jeg ikke se, vi har brug for.

Jeg tror ikke, jeg behøver yderligere at motivere, at socialistisk folkeparti er imod, at denne kornlov gennemføres, og skulle der ske mirakler, så alle de i dette høje ting, der er modstandere af kornloven, som den forefindes, skulle finde på at stemme imod den, ja, så bliver den ikke vedtaget.

Mose Hansen: Ved første behandling gav jeg på mit partis vegne udtryk for, hvorledes vi ønskede en kornlov udformet, for at den kunne opfylde de formål, vi mener en kornlov bør opfylde. Her ved anden behandling foreligger nu en betænkning om kornordning for høståret 1964-65, og i betænkningen indstiller udvalgets flertal, socialdemokratiet og det radikale venstre, lovforslaget til vedtagelse uændret, som det forelå ved første behandling, idet udvalgets flertal fastholder,